

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 30 /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 19 ກໍລະກົດ 2013

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ
ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ການກວດກາ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກງານ ດັ່ງກ່າວ ໄດ້ຮັບການພັດທະນາຢ່າງເປັນລະບົບ ແນໃສ່ຊຸກຍູ້ ສົ່ງເສີມການຄົ້ນຄວ້າ, ການນຳໃຊ້ວິທະ ຍາສາດ, ການຖ່າຍທອດເຕັກໂນໂລຊີ, ການປະດິດສ້າງ, ນະວັດຕະກຳ ແລະ ການບໍລິການດ້ານເຕັກ ໂນໂລຊີໃໝ່ທີ່ກ້າວໜ້າ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການຫັນເປັນອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັນເປັນທັນສະໄໝ, ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ການປົກປັກຮັກສາປະເທດຊາດ ແລະ ສາມາດເຊື່ອມໂຍງກັບ ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.

ມາດຕາ 2 ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ

ວິທະຍາສາດ ແມ່ນ ຄວາມຮູ້ ທີ່ເປັນລະບົບ ກ່ຽວກັບປາກົດການ, ທາດແທ້ ແລະ ກົດເກນ ຂອງ ທຳມະຊາດ ແລະ ສັງຄົມ ລວມທັງ ວັດຖຸ ແລະ ຈົນຕະນາການ ທີ່ໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຈາກການທົດ ສອບຕົວຈິງ.

ເຕັກໂນໂລຊີ ແມ່ນ ຂະບວນການຫັນປ່ຽນຊັບພະຍາກອນ ໃຫ້ກາຍເປັນຜະລິດຕະພັນ ເພື່ອຮັບ ໃຊ້ສັງຄົມ ດ້ວຍການນຳໃຊ້ລະບົບເຄື່ອງມື, ພະລັງງານ, ພາຫະນະ, ວິທີການ ແລະ ກຳມະວິທີການ ຜະລິດສະເພາະ.

ມາດຕາ 3 ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. **ນະວັດຕະກຳ** ໝາຍເຖິງ ການນຳໃຊ້ຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ, ກຳມະວິທີການຜະລິດ ແລະ ປະສິບການດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ, ປະດິດສ້າງ, ບໍລິການ, ພັດທະນາຜະລິດຕະພັນ, ສິນຄ້າທີ່ມີຄຸນນະພາບສູງ ໃນຮູບແບບໃໝ່ ອອກສູ່ສັງຄົມ;
2. **ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດພື້ນຖານ** ໝາຍເຖິງ ຂະບວນການເຄື່ອນໄຫວດ້ານວິທະຍາສາດທຳມະຊາດ ແລະ ວິທະຍາສາດສັງຄົມ ທີ່ແນໃສ່ເພີ່ມຄວາມຮູ້ທີ່ເປັນພື້ນຖານທາງດ້ານວິທະຍາສາດ;
3. **ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດນຳໃຊ້** ໝາຍເຖິງ ຂະບວນການເຄື່ອນໄຫວ ນຳເອົາຄວາມຮູ້ພື້ນຖານທາງດ້ານວິທະຍາສາດ ມານຳໃຊ້ ເພື່ອສ້າງຜະລິດຕະພັນ ອອກຮັບໃຊ້ສັງຄົມ;
4. **ການຖ່າຍທອດເຕັກໂນໂລຊີ** ໝາຍເຖິງ ການຖ່າຍທອດ ສິດເປັນເຈົ້າຂອງ ຫຼື ສິດນຳໃຊ້ສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງ ຫຼື ທັງໝົດ ກ່ຽວກັບເຕັກໂນໂລຊີ ຂອງບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ມີສິດຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;
5. **ການຜັນຂະຫຍາຍທົດລອງ** ໝາຍເຖິງ ການຜັນຂະຫຍາຍ ຜົນການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ເພື່ອທົດລອງສ້າງເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່ ແລະ ຜະລິດຕະພັນໃໝ່;
6. **ການຜະລິດທົດລອງ** ໝາຍເຖິງ ການນຳໃຊ້ ຜົນການຜັນຂະຫຍາຍທົດລອງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່ ເພື່ອຜະລິດທົດລອງ ແລະ ທົດລອງຜະລິດຕະພັນ ໃນວົງແຄບ ກ່ອນຈະຜະລິດອອກສູ່ສັງຄົມ;
7. **ໂຄງລ່າງພື້ນຖານການຄົ້ນຄວ້າພັດທະນາວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ** ໝາຍເຖິງ ພື້ນຖານດ້ານວັດຖຸ-ເຕັກນິກ ຂອງບັນດາການຈັດຕັ້ງ ເຊັ່ນ ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າ, ສູນຄົ້ນຄວ້າ-ທົດລອງ ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ດຳເນີນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ເປັນຕົ້ນ ລະບົບມາດຕະຖານ, ການວັດແທກ;
8. **ເຕັກໂນໂລຊີສະອາດ** ໝາຍເຖິງ ການພັດທະນາ, ການປ່ຽນແປງ ຂະບວນການຜະລິດດ້ວຍການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບສູງ ແລະ ມີມົນລະພິດໜ້ອຍທີ່ສຸດ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມທຳມະຊາດ ແລະ ສັງຄົມ;
9. **ເຕັກໂນໂລຊີຊີວະພາບ** ໝາຍເຖິງ ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ນຳໃຊ້ລະບົບຊີວະວິທະຍາ, ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ຫຼື ສ່ວນປະກອບຕ່າງໆ ຂອງສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ ເພື່ອນຳມາສ້າງ, ປ່ຽນແປງ ຫຼື ປຸງແຕ່ງ ຜະລິດຕະພັນໃດໜຶ່ງ;
10. **ນາໂນເຕັກໂນໂລຊີ** ໝາຍເຖິງ ຂະບວນການສ້າງ ຫຼື ວິເຄາະວັດຖຸທີ່ມີຂະໜາດນ້ອຍທີ່ສຸດ ທາງພິຊິກ, ເຄມີ ແລະ ຊີວະ ໃນຂະໜາດນາໂນແມັດ (1/1.000.000.000 ແມັດ) ຂອງອາຕອມ ແລະ ໂມເລກຸນ ທີ່ມີຄວາມຖືກຕ້ອງຊັດເຈນ ແລະ ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ກັບທຸກຂົງເຂດ ເປັນຕົ້ນການແພດ, ອຸປະກອນເອເລັກໂຕຣນິກ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີຊີວະພາບ.

ມາດຕາ 4 ນະໂຍບາຍຂອງລັດ ກ່ຽວກັບວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ

ລັດ ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນ ແກ່ການຄົ້ນຄວ້າ, ພັດທະນາ ແລະ ການນຳໃຊ້ຄວາມກ້າວໜ້າທາງດ້ານ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ໃຫ້ເປັນກຳລັງແຮງ ແລະ ພາຫະນະ ບຸກທະລຸທີ່ມີປະສິດທິຜົນສູງ ເພື່ອຊຸກຍູ້ ແລະ ຂັບເຄື່ອນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ຂະຫຍາຍຕົວໄວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ໝັ້ນທ່ຽງ ແລະ ຍືນຍົງ, ຮັບປະກັນຄວາມໝັ້ນຄົງ, ຄວາມສະຫງົບປອດໄພຂອງຊາດ, ຍົກສູງ ລະດັບຊີວິດການເປັນຢູ່ທາງດ້ານວັດຖຸ ແລະ ຈິດໃຈ ຂອງປະຊາຊົນລາວ ບັນດາເຜົ່າໃຫ້ດີຂຶ້ນ.

ລັດ ເອົາໃຈໃສ່ ສ້າງໂຄງລ່າງພື້ນຖານການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ພັດທະນາ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ; ການສຶກສາ, ການຍົກລະດັບ ແລະ ນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ການໃຫ້ຕຳແໜ່ງ, ນາມ ມະຍົດ, ກຽດຕິຄຸນ ແລະ ລາງວັນວິທະຍາສາດ; ການຊຸກຍູ້ ສົ່ງເສີມ ຫົວຄິດປະດິດສ້າງ, ການນຳໃຊ້ຜົນ ສຳເລັດ ຂອງການຄົ້ນຄວ້າ, ການສະໜອງງົບປະມານ, ການສ້າງ ແລະ ເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນພັດທະນາ ແລະ ການສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ.

ລັດ ຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມ ໃຫ້ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະ ເທດ ເຂົ້າຮ່ວມໃນການລົງທຶນພັດທະນາວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ດ້ວຍການປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍດ້ານສິນເຊື່ອ, ຍົກເວັ້ນ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນພາສີ, ອາກອນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 5 ຫຼັກການພື້ນຖານ ກ່ຽວກັບວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ

ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ພື້ນຖານ ດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງ ກັບແນວທາງນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ບູລິມະສິດຕາມແຜນພັດທະນາເສດຖະ ກິດ-ສັງຄົມ, ຕາມທິດຫັນເປັນອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັນເປັນທັນສະໄໝ;
2. ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພຕໍ່ຊີວິດ, ສຸຂະພາບ, ຊັບສິນ, ສິ່ງແວດລ້ອມ, ສິດ ແລະ ຜົນປະ ໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງປະຊາຊົນ;
3. ຮັບປະກັນຄວາມຍຸຕິທຳ, ພາວະວິໄສ, ໃຫ້ມີຈັນຍາບັນວິຊາຊີບ, ເຄົາລົບຊັບສິນທາງປັນ ຍາ, ພູມປັນຍາ, ໃຫ້ເປັນເຈົ້າການ ແລະ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ໃນການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ພັດທະນາ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ;
4. ຮັບປະກັນການມີສ່ວນຮ່ວມ ຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ສັງຄົມໃນການຄົ້ນຄວ້າ, ພັດທະນາ, ຄຸ້ມ ຄອງ, ກວດກາ ແລະ ນຳໃຊ້ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ;
5. ເຄົາລົບ ແລະ ປະຕິບັດ ສິນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາສີ.

ມາດຕາ 6 ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ດຳເນີນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 7 ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ເປີດກວ້າງການພົວພັນ, ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ນະວັດຕະກຳ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ບົດຮຽນການ ຄົ້ນຄວ້າ, ນັກຄົ້ນຄວ້າ, ນັກວິທະຍາສາດ ແລະ ການຖ່າຍທອດເຕັກໂນໂລຊີ, ການຈັດຕະຫຼາດນັດ, ການວາງສະແດງ, ການຈັດກອງປະຊຸມວິທະຍາສາດລະດັບຕ່າງໆ, ການຍາດແຍ່ງການຊ່ວຍເຫຼືອທາງ ດ້ານວິຊາການ, ທຶນຮອນ ລວມທັງ ການປະຕິບັດສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນ ພາຄີ.

ພາກທີ II

ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ

ໝວດທີ 1

ວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ

ມາດຕາ 8 ວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ

ວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການຄົ້ນຄວ້າ ວິທະຍາສາດ;
2. ການພັດທະນາ ເຕັກໂນໂລຊີ;
3. ການພັດທະນາ ນະວັດຕະກຳ;
4. ການບໍລິການ ດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ.

ມາດຕາ 9 ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ

ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແມ່ນ ຂະບວນການຄົ້ນຫາ, ສ້າງຄວາມຮູ້, ຄວາມເຂົ້າໃຈ ກ່ຽວກັບ ປາກົດການ, ທາດແທ້ ແລະ ກົດເກນ ຂອງທຳມະຊາດ ແລະ ສັງຄົມ ລວມທັງ ວັດຖຸ ແລະ ຈົນຕະນາ ການ.

ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ປະກອບດ້ວຍ ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດທຳມະຊາດ ແລະ ສັງຄົມ ຊຶ່ງມີທັງ ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດພື້ນຖານ ແລະ ວິທະຍາສາດນຳໃຊ້.

ມາດຕາ 10 ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດທຳມະຊາດ

ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດທຳມະຊາດ ແມ່ນ ຂະບວນການຄົ້ນຫາ, ສ້າງຄວາມຮູ້, ຄວາມເຂົ້າ ໃຈ ກ່ຽວກັບປາກົດການ, ທາດແທ້ ແລະ ກົດເກນຂອງທຳມະຊາດ ເພື່ອເປັນຫຼັກຖານພື້ນຖານທາງດ້ານ ວິທະຍາສາດ ແລະ ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ການປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນ ຄວາມສະຫງົບ, ການຮັກສາສຸຂະພາບ, ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາ

ກອນທຳມະຊາດ ຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນ ລວມທັງການຄົ້ນຫາສາເຫດ, ວິທີການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນ ຜົນກະທົບ ຂອງໄພພິບັດທຳມະຊາດ.

ມາດຕາ 11 ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດສັງຄົມ

ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດສັງຄົມ ແມ່ນ ຂະບວນການຄົ້ນຫາ, ສ້າງຄວາມຮູ້, ຄວາມເຂົ້າໃຈ ກ່ຽວກັບປາກົດການ, ທາດແທ້ ແລະ ກົດເກນ ຂອງສັງຄົມ ເພື່ອສະໜອງຫຼັກຖານວິທະຍາສາດ ໃນ ການວາງນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ຮູບແບບການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງ ກັບຈຸດພິເສດ ແລະ ທ່າແຮງຂອງປະເທດ ລວມທັງການຄົ້ນຄວ້າຈຸດພິເສດ ທາງດ້ານວັດທະນະທຳ, ປະຫວັດສາດ, ວັນນະຄະດີ ອັນເປັນເອກະລັກຂອງຊາດ ແລະ ຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ.

ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດສັງຄົມ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ມາດຕາ 12 ການພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີ

ການພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີ ແມ່ນ ການເຄື່ອນໄຫວປະດິດສ້າງ ແລະ ປັບປຸງເຕັກໂນໂລຊີ, ຜະລິດຕະພັນທີ່ມີແລ້ວ ໃຫ້ເປັນອັນໃໝ່ ໂດຍຜ່ານ ຂະບວນການຜັນຂະຫຍາຍ ຜົນການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈ ແລະ ການຜະລິດທົດລອງ.

ການພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີ ໃຫ້ສຸມໃສ່ຂົງເຂດ ເຕັກໂນໂລຊີຊີວະພາບ, ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ນຳໃຊ້ ພະລັງງານທົດແທນ ແລະ ວັດສະດຸໃໝ່, ເຕັກໂນໂລຊີສື່ສານ ແລະ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ເຕັກໂນໂລຊີກົນ ຈັກ, ເຄື່ອງຈັກອັດຕະໂນມັດ, ເຕັກໂນໂລຊີສະອາດ, ພູມປັນຍາຊາວບ້ານ ແລະ ນາໂນເຕັກໂນໂລຊີ ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການໃນການຜະລິດ, ການດຳເນີນກິດຈະການ ດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ.

ມາດຕາ 13 ການພັດທະນານະວັດຕະກຳ

ການພັດທະນານະວັດຕະກຳ ແມ່ນ ຂະບວນການວິວັດ ໃນການດັດປັບເຕັກໂນໂລຊີ ເພື່ອ ສ້າງກຳມະວິທີການຜະລິດໃໝ່ ຫຼື ຜະລິດຕະພັນໃໝ່ ຫຼື ສິນຄ້າໃນຮູບແບບໃໝ່ ທີ່ມີຄຸນນະພາບ ສູງກວ່າ.

ການພັດທະນານະວັດຕະກຳ ໃຫ້ສຸມໃສ່ ການສ້າງກຳມະວິທີແບບໃໝ່ ກ່ຽວກັບການຜະລິດ ກະສິກຳ, ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການບໍລິການ ໂດຍສະເພາະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າທີ່ເປັນມູນເຊື້ອ ແລະ ເປັນທ່າແຮງຂອງປະເທດ ໃຫ້ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ສາມາດແຂ່ງຂັນໃນຕະຫຼາດພາຍໃນ ແລະ ສາກົນ.

ມາດຕາ 14 ການບໍລິການດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ

ການບໍລິການດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແມ່ນ ບັນດາການເຄື່ອນໄຫວຮັບໃຊ້, ສະໜອງຄວາມຮູ້, ເຕັກນິກ, ວິທີການ ໃຫ້ວຽກງານຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະ ພັດທະນາເຕັກ ໂນໂລຊີ, ຊັບສິນທາງປັນຍາ, ການຖ່າຍທອດເຕັກໂນໂລຊີ, ມາດຕະຖານ, ການວັດແທກ; ການຮັບ

ປະກັນການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ຄວາມປອດໄພດ້ານກຳມັນຕະພາບລັງສີ-ນິວເຄຼຍ, ທາດເຄມີ ທີ່ເປັນພິດ; ການບໍລິການ ກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ໃຫ້ຄຳປຶກສາ, ບຳລຸງສ້າງ, ຍົກລະດັບ, ເຜີຍແຜ່, ນຳໃຊ້ຄວາມຮູ້ດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ໃນຂົງເຂດຕ່າງໆ.

ການບໍລິການຜົນການຄົ້ນຄວ້າ ດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ໃຫ້ລົງເຖິງປະຊາຊົນ ເປັນຕົ້ນ ການສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ, ການຜະລິດ ແລະ ການພັດທະນາ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 2

ການດຳເນີນວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ

ມາດຕາ 15 ການດຳເນີນວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ນຳໃຊ້ງົບປະມານຂອງລັດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງດຳເນີນວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ນຳໃຊ້ງົບປະມານຂອງລັດ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດ ຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍປະສານ ສົມທົບກັບ ຂະແໜງການວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ.

ມາດຕາ 16 ການດຳເນີນວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ນຳໃຊ້ທຶນຂອງຕົນເອງ

ການດຳເນີນວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຂອງບຸກຄົນ ທີ່ນຳໃຊ້ທຶນຂອງຕົນເອງ ໃນຂະແໜງການທົ່ວໄປ ແມ່ນບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດ, ຍົກເວັ້ນຂະແໜງການຄຸ້ມຄອງສະເພາະ ແຕ່ຕ້ອງຂຶ້ນທະບຽນ ເພື່ອ ແຈ້ງຫົວຂໍ້ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ກຳໃຫ້ດຳເນີນຕາມຫຼັກການ, ວິທີການຄົ້ນຄວ້າ ວິທະຍາສາດ ແລະ ພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີ.

ຂະແໜງການຄຸ້ມຄອງສະເພາະ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 17 ຂັ້ນຕອນການດຳເນີນວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ

ການດຳເນີນວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ມີ ຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

1. ການຂຶ້ນແຜນ;
2. ການຂໍອະນຸຍາດ;
3. ການອະນຸຍາດ.

ມາດຕາ 18 ການຂຶ້ນແຜນການດຳເນີນວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ

ການດຳເນີນວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຕ້ອງມີການສ້າງແຜນການ, ແຜນ ງານ, ໂຄງການ, ກຳນົດຫົວຂໍ້ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຂຶ້ນທະບຽນນຳພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມລະບຽບການ.

ສຳລັບໂຄງການ ແລະ ຫົວຂໍ້ຄົ້ນຄວ້າ ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການຮັບຮອງ ຈາກສະພາວິທະຍາສາດ ຂອງ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ການສ້າງແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ການກຳນົດຫົວຂໍ້ຄົ້ນຄວ້າ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ລະບຽບການສະເພາະ.

ມາດຕາ 19 ການຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງດຳເນີນວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ໃຫ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງ ແລະ ເອກະສານປະກອບທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານດັ່ງກ່າວ ຕໍ່ຂະແໜງການ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ໂດຍຜ່ານຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ວິສາຫະກິດ.

ມາດຕາ 20 ການອະນຸຍາດ ດຳເນີນວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ

ຂະແໜງການວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຕ້ອງໄດ້ພິຈາລະນາ ອອກໃບອະນຸຍາດ ໃຫ້ຜູ້ຮ້ອງຂໍ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສາມສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງເປັນຕົ້ນໄປ. ຖ້າວ່າຄຳຮ້ອງ ແລະ ເອກະສານປະກອບ ຫາກບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຫຼື ບໍ່ຄົບຖ້ວນນັ້ນ ຂະແໜງການວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຕ້ອງໄດ້ແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນ ໃຫ້ຜູ້ຮ້ອງຂໍ ພາຍໃນກຳນົດ ສິບວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນ ໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງເປັນຕົ້ນໄປ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ກ່ຽວແກ້ໄຂໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນ.

ໃນກໍລະນີ ທີ່ການຮ້ອງຂໍ ຫາກບໍ່ໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດແລ້ວ ຂະແໜງການວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຕ້ອງແຈ້ງເຫດຜົນ ໃຫ້ຜູ້ຮ້ອງຂໍ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ຫ້າວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນ ຕົກລົງບໍ່ເຫັນດີອະນຸມັດ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ໝວດທີ 3

ສັນຍາກ່ຽວກັບວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ

ມາດຕາ 21 ປະເພດສັນຍາ

ສັນຍາກ່ຽວກັບວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຕົ້ນຕໍ ມີ ດັ່ງນີ້ :

- ສັນຍາ ຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ;
- ສັນຍາ ພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ນະວັດຕະກຳ;
- ສັນຍາ ຖ່າຍທອດເຕັກໂນໂລຊີ;
- ສັນຍາ ບໍລິການ ດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ.

ສັນຍາ ກ່ຽວກັບວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ອາດຈະເຮັດຂຶ້ນ ລະຫວ່າງ ນັກຄົ້ນ ຄວ້າ, ນັກວິທະຍາສາດ, ນັກພັດທະນາ ແລະ ນັກປະດິດສ້າງດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ກັບ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ.

ມາດຕາ 22 ຮູບການ ແລະ ຫຼັກການ ຂອງສັນຍາ

ສັນຍາ ກ່ຽວກັບວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຕ້ອງເຮັດເປັນລາຍລັກອັກສອນ ແລະ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ກ່ຽວກັບການເຮັດສັນຍາ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ຂໍ້ຜູກພັນໃນສັນຍາ ແລະ ນອກສັນຍາ.

ມາດຕາ 23 ເນື້ອໃນຂອງສັນຍາ

ສັນຍາ ກ່ຽວກັບວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ມີເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ຊື່, ນາມສະກຸນ, ທີ່ຢູ່ ຂອງຄູ່ສັນຍາ;
2. ຈຸດປະສົງ, ມູນຄ່າ, ກຳນົດເວລາປະຕິບັດ, ການຊຳລະ ແລະ ການຂົນສົ່ງ;
3. ເນື້ອໃນສຳຄັນ ແລະ ຜົນທີ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບ;
4. ວິທີຕີລາຄາ, ຄິດໄລ່ ແລະ ເກັບກຳຜົນ;
5. ສະຖານທີ່ຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາ;
6. ຊັບສິນທາງປັນຍາ;
7. ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ການປັນຜົນປະໂຫຍດ;
8. ຜົນສະທ້ອນຂອງການລະເມີດສັນຍາ;
9. ຮູບການ ແລະ ອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ;
10. ການປ່ຽນແປງ ແລະ ການສິ້ນສຸດສັນຍາກ່ອນກຳນົດ;
11. ເນື້ອໃນອື່ນ ຕາມການຕົກລົງຂອງຄູ່ສັນຍາ.

ພາກທີ III

ການລົງທຶນ ດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ

ມາດຕາ 24 ການລົງທຶນ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ສາມາດລົງທຶນ ເຂົ້າໃນ ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ, ການພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ນະວັດຕະກຳ, ການຖ່າຍທອດເຕັກໂນໂລຊີ, ການບໍລິການດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ.

ລັດ ຈັດບູລິມະສິດ ລົງທຶນໃສ່ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ພັດທະນາ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ໜຶ່ງສ່ວນຮ້ອຍ (1%) ຂອງງົບປະມານການລົງທຶນໃນແຕ່ລະປີ ແລະ ສາມາດເພີ່ມຂຶ້ນໃນແຕ່ລະປີ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ແລະ ຕາມເງື່ອນໄຂຕົວຈິງ.

ມາດຕາ 25 ຮູບແບບການລົງທຶນ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລົງທຶນດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຮູບແບບການລົງທຶນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ວິສາຫະກິດ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນໆກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 26 ການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ

ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລົງທຶນດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຕ້ອງນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ທັນສະໄໝ, ປະຢັດພະລັງງານ, ປະຢັດແຮງງານ, ວັດຖຸດິບ ແລະ ມີຜົນກະທົບທາງລົບໜ້ອຍທີ່ສຸດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຜະລິດ, ການດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ ການປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານ ແລະ ເຕັກນິກ ຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ພາກທີ IV

ການຈັດຕັ້ງທີ່ດຳເນີນວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ

ໝວດທີ 1

**ອົງການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ພັດທະນາ, ວິສາຫະກິດ ແລະ ການຕະຫຼາດ
ດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ**

ມາດຕາ 27 ອົງການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະ ພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີ

ອົງການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະ ພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີ ແມ່ນ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ເຮັດການຄົ້ນຄວ້າ, ການພັດທະນາ ແລະ ການສົ່ງເສີມຫົວຄິດປະດິດສ້າງ ຢູ່ ສປປ ລາວ ເພື່ອກ້າວໄປສູ່ເສດຖະກິດພູມປັນຍາ, ຫັນການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະ ພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີ ໃຫ້ຕິດພັນກັບການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ, ການນຳໃຊ້ໃນພາກທຸລະກິດ, ການບໍລິການດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ.

ອົງການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະ ພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີ ຕົ້ນຕໍ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ສະພາບັນດິດວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີແຫ່ງຊາດ;
2. ສະພາວິທະຍາສາດ ຂອງຂະແໜງການ.

ນອກຈາກນີ້ ກໍຍັງມີ ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າ, ສະຖາບັນພັດທະນາ, ສະຖາບັນການສຶກສາ, ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າ, ຫົວໜ່ວຍ ແລະ ວິໄຈ, ສູນຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ພັດທະນາ, ສູນບໍລິການ, ຫ້ອງການບໍລິການ, ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ກ່ຽວກັບວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ.

ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງອົງການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະ ພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ມາດຕາ 28 ວິສາຫະກິດວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງ ສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ວິສາຫະກິດ ໂດຍຜ່ານການຢັ້ງຢືນ ແລະ ຮັບຮອງ ຈາກຂະແໜງການວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ.

ການສ້າງຕັ້ງ ວິສາຫະກິດວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ນອກຈາກປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ວິສາຫະກິດແລ້ວ ຍັງຕ້ອງປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂເພີ່ມເຕີມ ດັ່ງນີ້:

1. ມີຄວາມສາມາດດຳເນີນກິດຈະການ ດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ;
2. ດຳເນີນການຜະລິດດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຜົນຜະລິດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າ ຈາກຜົນການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະ ການພັດທະນາ ເຕັກໂນໂລຊີ.

ມາດຕາ 29 ການຕະຫຼາດ ດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ

ການຕະຫຼາດ ດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແມ່ນ ການສະໜອງ, ແລກປ່ຽນ ແລະ ຖ່າຍທອດຜົນການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະ ການພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີ.

ການຕະຫຼາດດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ໃຫ້ດຳເນີນໄປຕາມວິທີການ ດັ່ງນີ້:

1. ສ້າງລະບຽບການໃນການພັດທະນາການຕະຫຼາດ ດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ;
2. ນຳໃຊ້ ແລະ ຜັນຂະຫຍາຍຜົນການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະ ພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີ ເພື່ອສ້າງຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າຮັບໃຊ້ສັງຄົມ;
3. ຍົກສູງລະດັບ ການຄົ້ນຄວ້າ, ການພັດທະນາ ແລະ ການນຳໃຊ້ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງການຕະຫຼາດ.

ໝວດທີ 2

**ສະພາບັນດິດວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີແຫ່ງຊາດ
ແລະ ສະພາວິທະຍາສາດຂອງແໜງການ**

ມາດຕາ 30 ສະພາບັນດິດວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີແຫ່ງຊາດ

ສະພາບັນດິດວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີແຫ່ງຊາດ ແມ່ນ ການຈັດຕັ້ງໜຶ່ງ ທີ່ມີ ພາລະ ບົດບາດ ໃຫ້ຄຳປຶກສາໃນການສ້າງ ນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ, ພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ນະວັດຕະກຳ; ມີ ຄວາມຮັບຜິດ ຊອບ ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສະໜອງຫຼັກມູນວິທະຍາສາດ ໃນການວາງແນວທາງນະໂຍບາຍ; ຕີລາຄາ ແລະ

ນຳສະເໜີແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການຄົ້ນຄວ້າ ວິທະຍາສາດ, ຍັງຢືນ ແລະ ຮັບຮອງຜົນງານ, ຍ້ອງຍໍ, ໃຫ້ຕຳແໜ່ງ, ນາມມະຍົດ, ກຽດຕິກຸນ ແລະ ລາງວັນວິທະຍາສາດ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ມີຜົນງານດີເດັ່ນ ໃນການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະ ພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີ.

ມາດຕາ 31 ໂຄງປະກອບ ຂອງສະພາບັນດິດວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີແຫ່ງຊາດ

ສະພາບັນດິດວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີແຫ່ງຊາດ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ປະທານ;
2. ຮອງປະທານ ຈຳນວນໜຶ່ງ;
3. ຄະນະກຳມະການ;
4. ສະມາຊິກ ຊຶ່ງມີຜູ້ຕາງໜ້າຂອງການຈັດຕັ້ງ ຈຳນວນໜຶ່ງ, ນັກຄົ້ນຄວ້າ, ນັກວິທະຍາສາດ ແລະ ຜູ້ຊົງຄຸນວຸດທິ ໃນຂົງເຂດວິທະຍາສາດ ທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ.

ສະພາບັນດິດວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີແຫ່ງຊາດ ມີກົງຈັກການຈັດຕັ້ງຂອງຕົນ.

ໂຄງປະກອບ, ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງສະພາບັນດິດວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີແຫ່ງຊາດ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ມາດຕາ 32 ສະພາວິທະຍາສາດ ຂອງຂະແໜງການ

ສະພາວິທະຍາສາດ ຂອງຂະແໜງການ ແມ່ນ ການຈັດຕັ້ງວິຊາການທີ່ໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ຢູ່ ບັນດາກະຊວງ, ອົງການ, ຫ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍການອະນຸຍາດຂອງ ສະພາບັນດິດວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີແຫ່ງຊາດ, ມີພາລະບົດບາດ ໃຫ້ຄຳປຶກສາ ໃນການຄົ້ນຄວ້າ ພິຈາລະນາ, ຕີລາຄາ ຜົນສຳເລັດການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈ ແລະ ການພັດທະນານຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບແນວທາງນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ, ແຜນພັດທະນາ ຂອງຂະແໜງການ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ໂຄງປະກອບ, ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງສະພາວິທະຍາສາດຂອງຂະແໜງການ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ໝວດທີ 3

ສິດ, ໜ້າທີ່, ພັນທະ ຂອງຜູ້ດຳເນີນວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ

ມາດຕາ 33 ສິດ ຂອງບຸກຄົນ ທີ່ດຳເນີນວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ

ບຸກຄົນ ທີ່ດຳເນີນວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ມີ ສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ ເສີມຂະຫຍາຍສະຕິປັນຍາ ຢ່າງມີຫົວຄິດປະດິດສ້າງ;
2. ນຳໃຊ້ຄວາມກ້າວໜ້າທາງດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ;
3. ປົກປ້ອງຊັບສິນທາງປັນຍາ;

4. ຖ່າຍທອດ, ມອບໂອນ, ຈັດພິມ, ເຜີຍແຜ່ ຜົນສຳເລັດດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ;
5. ຮັບເອົາການຊ່ວຍເຫຼືອ ດ້ານການເງິນ ແລະ ວັດຖຸປະກອນ ກ່ຽວກັບການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ;
6. ຮັບຄ່າແຮງງານ ໃນການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສິ່ງຕອບແທນ ຜົນງານປະດິດສ້າງ;
7. ນຳເອົາຜົນການຄົ້ນຄວ້າຂອງຕົນ ປະກອບສ່ວນເປັນທຶນເຂົ້າໃນການຜະລິດ ແລະ ການດຳເນີນທຸລະກິດ;
8. ໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ໄດ້ຮັບການສ້າງ, ບຳລຸງ, ສົ່ງເສີມ, ຊ່ວຍເຫຼືອ, ແນະນຳທາງດ້ານວິຊາການ ຈາກລັດ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ;
9. ເຂົ້າຮ່ວມການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ;
10. ໃຫ້ຄຳປຶກສາ, ປະກອບຄຳເຫັນ ຕໍ່ ການສ້າງແຜນການພັດທະນາວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຂອງການຈັດຕັ້ງ ບ່ອນຕົນສັງກັດ;
11. ກວດກາ, ຕີລາຄາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຂອງຕົນ;
12. ປະຕິບັດສິດອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 34 ພັນທະ ຂອງ ບຸກຄົນທີ່ດຳເນີນວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ

ບຸກຄົນ ທີ່ດຳເນີນວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ມີ ພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ປະກອບສ່ວນສະຕິປັນຍາ, ຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ ເຂົ້າໃນການພັດທະນາວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ, ຮັບໃຊ້ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ, ວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ;
2. ແຈ້ງ ຫົວຂໍ້ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຂຶ້ນທະບຽນ ຜົນສຳເລັດການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະ ພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີ;
3. ຖ່າຍທອດຜົນການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະ ພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີ;
4. ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ;
5. ປະຕິບັດສັນຍາກ່ຽວກັບວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ;
6. ຮັກສາຄວາມລັບ, ປົກປ້ອງສິດຜົນປະໂຫຍດຂອງຊາດ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄົ້ນຄວ້າ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ;
7. ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 35 ສິດ ຂອງການຈັດຕັ້ງທີ່ດຳເນີນວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ

ການຈັດຕັ້ງທີ່ດຳເນີນວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ມີ ສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນເຈົ້າການ ໃນການຄົ້ນຄວ້າປະດິດສ້າງ;
2. ນຳໃຊ້ຄວາມກ້າວໜ້າທາງດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ;

3. ຮ່ວມທຶນ, ເຊັນສັນຍາ ແລະ ຮ່ວມມື ກັບບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງອື່ນ;
4. ສ້າງ ແລະ ພັດທະນາ ຊັບພະຍາກອນມະນຸດ;
5. ໄດ້ຮັບ ນະໂຍບາຍ, ການສົ່ງເສີມ ແລະ ບຸລິມະສິດໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ;
6. ປົກປ້ອງຊັບສິນທາງປັນຍາ;
7. ຖ່າຍທອດ, ມອບໂອນເຕັກໂນໂລຊີ, ຈັດພິມ, ເຜີຍແຜ່ ຜົນການຄົ້ນຄວ້າ;
8. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບສາກົນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
9. ປະຕິບັດສິດອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 36 ໜ້າທີ່ ຂອງການຈັດຕັ້ງທີ່ດຳເນີນວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ

ການຈັດຕັ້ງທີ່ດຳເນີນວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ມີໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ດຳເນີນວຽກງານ ຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກ ແລະ ຕາມເປົ້າໝາຍທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
2. ຈົດທະບຽນຫົວຂໍ້ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຜົນການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະ ພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີ;
3. ຮັກສາຄວາມລັບຜົນການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
4. ປົກປ້ອງສິດຜົນປະໂຫຍດ ຂອງສັງຄົມ ແລະ ຂອງຊາດ;
5. ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ກ່ຽວກັບການຄົ້ນຄວ້າວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ;
6. ສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ;
7. ປະກອບສ່ວນສ້າງ ແລະ ພັດທະນາບຸກຄະລາກອນ;
8. ຖ່າຍທອດຜົນການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະ ພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີ;
9. ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ບ່ອນດຳເນີນວຽກງານ;
10. ລາຍງານຜົນການຄົ້ນຄວ້າວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີ ໃຫ້ຂັ້ນເທິງຂອງຕົນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
11. ປະຕິບັດ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ພາກທີ V

ການສົ່ງເສີມວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ

ມາດຕາ 37 ການສົ່ງເສີມວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ

ການສົ່ງເສີມວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແມ່ນ ການສ້າງເງື່ອນໄຂອຳນວຍຄວາມສະດວກ, ຊຸກຍູ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍຕ່າງໆ ຕໍ່ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ດຳເນີນວຽກງານວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ນະວັດຕະກຳ ເປັນຕົ້ນ ການສ້າງບຸກຄະລາກອນ, ການກໍ່ສ້າງໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ການສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ສິນເຊື່ອ, ການຍົກເວັ້ນ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນພາສີ, ອາກອນ ແລະ ການສະໜອງງົບປະມານ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ສາມາດຮ່ວມມືກັນດຳເນີນການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ, ພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີ ປະດິດສ້າງ ແລະ ເປັນເຈົ້າການນຳໃຊ້ ຜົນການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ພັດທະນາດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 38 ການສົ່ງເສີມດ້ານບຸກຄະລາກອນ

ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທີ່ດຳເນີນວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຕ້ອງມີນະໂຍບາຍ, ແຜນການສ້າງ ແລະ ນຳໃຊ້ບຸກຄະລາກອນ, ການຈັດແບ່ງງົບປະມານ ແລະ ໃຫ້ທຶນການສຶກສາ ໃນການສ້າງ, ບຳລຸງ, ຍົກລະດັບ ດ້ານວິຊາສະເພາະ, ເຕັກນິກວິຊາການ ໃຫ້ບຸກຄະລາກອນ ແລະ ຜູ້ມີຄວາມສາມາດພິເສດ ດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ.

ບຸກຄົນ ທີ່ມີຜົນງານ ແລະ ມີຜົນສຳເລັດ ໃນການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະ ພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ, ຕຳແໜ່ງ, ນາມມະຍົດ, ກຽດຕິກຸນ ແລະ ລາງວັນວິທະຍາສາດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ. ສຳລັບ ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທີ່ມີຜົນງານດັ່ງກ່າວ ກໍຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍເຊັ່ນດຽວກັນ.

ມາດຕາ 39 ການສົ່ງເສີມດ້ານໂຄງລ່າງພື້ນຖານ

ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ດຳເນີນວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ສາມາດລົງທຶນ ກໍ່ສ້າງ ແລະ ນຳໃຊ້ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານວັດຖຸ-ເຕັກນິກ, ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າວິໄຈລະດັບຊາດ, ລະດັບຂະແໜງການ ແລະ ລະດັບທ້ອງຖິ່ນ.

ມາດຕາ 40 ການສົ່ງເສີມດ້ານຂໍ້ມູນຂ່າວສານ

ໃນການດຳເນີນວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມ ດ້ານຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ດ້ວຍການສ້າງຖານຂໍ້ມູນ ແລະ ການສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ສະຖິຕິ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຈາກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຜົນສຳເລັດຂອງການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະ ພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີ, ນະວັດຕະກຳ ຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ມີການປະກາດ, ແລກປ່ຽນ, ບັນທຶກ, ເຜີຍແຜ່ ໃຫ້ສັງຄົມໄດ້ຮູ້, ເຂົ້າໃຈ, ນຳໃຊ້ ຜົນສຳເລັດດັ່ງກ່າວ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ເພື່ອຜົນ ປະໂຫຍດຂອງການພັດທະນາ.

ມາດຕາ 41 ນະໂຍບາຍດ້ານສິນເຊື້ອ, ພາສີ ແລະ ອາກອນ

ໃນການດຳເນີນວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດ ຕັ້ງ ຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍດ້ານສິນເຊື້ອ ໃນການກູ້ຢືມ ດ້ວຍອັດຕາດອກເບ້ຍຕ່ຳ ແລະ ໄດ້ຮັບບູລິມະ ສິດ ໃນການນຳໃຊ້ເງິນສະໜັບສະໜູນ ຊ່ວຍເຫຼືອ ຈາກກອງທຶນພັດທະນາວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນ ໂລຊີ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍ ຍົກເວັ້ນ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນ ພາສີ ແລະ ອາກອນ ເປັນຕົ້ນ ການນຳເຂົ້າກ່ຽວກັບ ພາຫະນະ, ເຄື່ອງຈັກ ແລະ ວັດຖຸປະກອນ ທີ່ຮັບໃຊ້ການຄົ້ນ ຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະ ພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ພາກທີ VI

ກອງທຶນພັດທະນາວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ

ມາດຕາ 42 ການສ້າງຕັ້ງກອງທຶນ

ລັດ ອະນຸຍາດໃຫ້ສ້າງຕັ້ງ ກອງທຶນພັດທະນາວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ເພື່ອຮັບໃຊ້ ວຽກງານຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ, ພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ນະວັດຕະກຳ ເຂົ້າໃນການຜະລິດ, ການແກ້ໄຂ ແລະ ສົ່ງເສີມ ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ.

ມາດຕາ 43 ແຫຼ່ງຂອງກອງທຶນ

ກອງທຶນພັດທະນາວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແມ່ນ ທຶນທີ່ເປັນເງິນ ແລະ ວັດຖຸ ຊຶ່ງໄດ້ ມາຈາກ:

1. ງົບປະມານຂອງລັດ;
2. ການບໍລິຈາກ ຫຼື ການປະກອບສ່ວນ ຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງ ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
3. ການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ແລະ ການກູ້ຢືມຈາກການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
4. ການເຄື່ອນໄຫວກິດຈະກຳຫາລາຍໄດ້ ເຊັ່ນ ການວາງສະແດງຜົນການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາ ສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ, ການແຂ່ງຂັນປະດິດສ້າງດ້ານວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ນະວັດຕະ ກຳ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວກິດຈະກຳອື່ນ;

5. ດອກເບ້ຍເງິນຝາກ ຫຼື ເງິນປັນຜົນທີ່ເກີດຈາກກອງທຶນ;
6. ລາຍຮັບອື່ນທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 44 ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ກອງທຶນ

ກອງທຶນພັດທະນາວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ມີ ຄະນະກຳມະການຮັບຜິດຊອບກອງທຶນ ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ຄະນະກຳມະການຮັບຜິດຊອບກອງທຶນ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ກອງທຶນດັ່ງກ່າວ ຕາມຈຸດປະສົງ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 42 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

**ພາກທີ VII
ຂໍ້ຫ້າມ**

ມາດຕາ 45 ຂໍ້ຫ້າມທົ່ວໄປ

ຫ້າມບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ມີ ພິດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ດຳເນີນວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ ກົດໝາຍເກືອດຫ້າມ;
2. ສ້າງອຸປະສັກ, ຂັດຂວາງການສົ່ງເສີມ ແລະ ພັດທະນາວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ;
3. ນຳເຂົ້າເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ເຮັດໃຫ້ສິນເປືອງແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ, ສ້າງຜົນກະທົບ, ທຳລາຍສິ່ງແວດລ້ອມ ເກີນມາດຕະຖານທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້;
4. ແອບອ້າງເອົາຜົນງານຄົ້ນຄວ້າ ຂອງຜູ້ອື່ນ ມາເປັນຂອງຕົນ;
5. ດັດແປງເຕີກນິກທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ອັນກໍ່ໃຫ້ເກີດອັນຕະລາຍ ແກ່ສັງຄົມ;
6. ມີພິດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 46 ຂໍ້ຫ້າມ ສຳລັບ ພະນັກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ

ຫ້າມ ພະນັກງານ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ ມີ ພິດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ອຳນາດ, ໜ້າທີ່, ຕຳແໜ່ງ, ບັງຄັບ, ນາບຊູ່ຜູ້ອື່ນ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ ແລະ ພັກພວກຂອງຕົນ;
2. ທວງເອົາ, ຂໍເອົາ, ຮັບເອົາສິນບິນ ຫຼື ຜົນປະໂຫຍດອື່ນ;
3. ເປີດເຜີຍຄວາມລັບ ຂອງຊາດ, ຂອງລັດຖະການ ແລະ ຂອງຜູ້ດຳເນີນວຽກງານຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະ ພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີ;
4. ກົດໜ່ວງ, ຖ່ວງດຶງ, ແກ່ຍາວເວລາໃນການພິຈາລະນາເອກະສານ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;

5. ມີພິດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດ ລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 47 ຂໍ້ຫ້າມ ສຳລັບຜູ້ດຳເນີນວຽກງານ

ຫ້າມຜູ້ດຳເນີນວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ມີ ພິດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ດຳເນີນວຽກງານ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຫຼື ບໍ່ຖືກກັບການອະນຸຍາດ ຍົກເວັ້ນການດຳເນີນວຽກງານຂອງບຸກຄົນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 16 ຂອງກົດໝາຍ ສະບັບນີ້;
2. ເອົາໃບອະນຸຍາດ ຂອງຕົນ ໄປຄ້ຳປະກັນ ຫຼື ປະກອບເປັນຮຸ້ນ, ໃຫ້ຢືມ, ໃຫ້ເຊົ່າ, ໂອນ ຫຼື ຂາຍໃຫ້ຜູ້ອື່ນ;
3. ສວຍໃຊ້ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ ແລະ ພັກພວກຂອງຕົນ;
4. ໃຫ້ສິນບົນ ແກ່ພະນັກງານ ທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ;
5. ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ຫຼື ແອບອ້າງຊີ້ຂອງຜູ້ອື່ນ ເພື່ອນາບຊູ່ ພະນັກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
6. ປອມແປງເອກະສານ, ນຳໃຊ້ເອກະສານປອມ ກ່ຽວກັບວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ;
7. ມີພິດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ.

**ພາກທີ VIII
ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ**

ມາດຕາ 48 ຮູບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ສາມາດດຳເນີນດ້ວຍຮູບການໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ການປະນີປະນອມ;
2. ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ;
3. ການແກ້ໄຂໂດຍອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ;
4. ການຕັດສິນຂອງສານ;
5. ການແກ້ໄຂທີ່ມີລັກສະນະສາກົນ.

ມາດຕາ 49 ການແກ້ໄຂດ້ວຍການປະນີປະນອມ

ໃນກໍລະນີ ເກີດຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີນັ້ນ ຄູ່ກໍລະນີ ສາມາດປຶກສາຫາລື, ເຈລະຈາ ແລະ ປະນີປະນອມກັນ.

ມາດຕາ 50 ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ

ໃນກໍລະນີ ເກີດຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີນັ້ນ ຄູ່ກໍລະນີ ມີສິດສະເໜີ ຕໍ່ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ບ່ອນທີ່ຕົນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ເພື່ອພິຈາລະນາແກ້ໄຂ ຕາມລະບຽບການ ແລະ ກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 51 ການແກ້ໄຂໂດຍອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ

ໃນກໍລະນີ ເກີດຂໍ້ຂັດແຍ່ງໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີນັ້ນ ຄູ່ກໍລະນີ ມີສິດສະເໜີຕໍ່ອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ເພື່ອພິຈາລະນາ ແກ້ໄຂຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 52 ການຕັດສິນຂອງສານ

ໃນກໍລະນີ ເກີດຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີນັ້ນ ຄູ່ກໍລະນີ ຝ່າຍໃດຝ່າຍໜຶ່ງ ສາມາດຮ້ອງຟ້ອງ ຕໍ່ສານປະຊາຊົນ ເພື່ອພິຈາລະນາຕັດສິນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 53 ການແກ້ໄຂທີ່ມີລັກສະນະສາກົນ

ໃນກໍລະນີ ເກີດຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ທີ່ມີລັກສະນະສາກົນ ກ່ຽວກັບການດຳເນີນທຸລະກິດ ດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີນັ້ນ ຄູ່ກໍລະນີ ສາມາດສະເໜີ ຕໍ່ອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ຕາມການຕົກລົງກັນ ຫຼື ປະຕິບັດຕາມ ສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ພາກທີ IX

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການກວດກາ

ໝວດທີ 1

ການຄຸ້ມຄອງ

ມາດຕາ 54 ອົງການຄຸ້ມຄອງ

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ເປັນເຈົ້າການຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ດ້ວຍການປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງ, ພາກສ່ວນອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງ ວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ;
2. ພະແນກວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແຂວງ, ນະຄອນ;

3. ຫ້ອງການວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ເມືອງ, ເທດສະບານ.

ໃນກໍລະນີ ທີ່ຈຳເປັນ ອາດຈະສ້າງຕັ້ງ ໜ່ວຍງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ປະຈຳບ້ານ ຂຶ້ນກໍໄດ້.

ມາດຕາ 55 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງກະຊວງ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນພັດທະນາ ແລະ ນິຕິກຳ ກ່ຽວກັບວຽກ ງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ເພື່ອສະເໜີ ລັດຖະບານ ພິຈາລະນາ;
2. ຜັນຂະຫຍາຍ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນພັດທະນາ ແລະ ນິຕິກຳ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ມາເປັນແຜນງານ, ແຜນການ, ໂຄງການ ແລະ ນິຕິກຳລະອຽດ ຂອງຕົນ ພ້ອມທັງ ຊີ້ນຳການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
3. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ແລະ ສຶກສາອົບຮົມ ທາງດ້ານນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ລະບຽບ ກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ;
4. ອອກ ຫຼື ຖອນໃບອະນຸຍາດ, ຍັງຢືນ ແລະ ຮັບຮອງ ການດຳເນີນວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
5. ຊີ້ນຳ, ຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ;
6. ປະສານສົມທົບ ກັບ ສະພາບັນດິດວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີແຫ່ງຊາດ, ສະພາ ວິທະຍາສາດ ຂອງແຫຼ່ງການ, ຂະແໜງການຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອພິຈາລະນາບັນດາຫົວຂໍ້ ຄົ້ນຄວ້າທີ່ເປັນບຸລິມະສິດຂອງຊາດ, ງົບປະມານ, ກົນໄກການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ຜົນການຄົ້ນຄວ້າ;
7. ຄົ້ນຄວ້າ ພິຈາລະນາ ແລະ ສະເໜີມາດຕະການ, ວິທີການແກ້ໄຂການລະເມີດລະບຽບ ກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ;
8. ຄຸ້ມຄອງ, ສ້າງ, ບຳລຸງ, ຍົກລະດັບຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ ແລະ ຄວາມຊຳນິຊຳນານ ໃຫ້ແກ່ພະນັກງານ ແລະ ຜູ້ດຳເນີນວຽກງານ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ;
9. ຊີ້ນຳ, ຄຸ້ມຄອງ, ປັບປຸງ ວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຢູ່ ຫ້ອງຖິ່ນ ໃນຂອບ ເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
10. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ເພື່ອສົ່ງເສີມການ ຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ, ພັດທະນາ ແລະ ນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່ ທີ່ກ້າວໜ້າ;
11. ສະຫຼຸບ, ສັງລວມວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແລ້ວລາຍງານໃຫ້ລັດຖະ ບານຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
12. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 56 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງພະແນກວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແຂວງ, ນະຄອນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ພະແນກວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແຂວງ, ນະຄອນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຜັນຂະຫຍາຍ, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ລວມທັງ ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ວຽກງານດັ່ງກ່າວ ໃນຂອບເຂດທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ;
2. ຊີ້ນຳ, ຕິດຕາມ ແລະ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ;
3. ອອກ ຫຼື ຖອນ ໃບອະນຸຍາດ, ຍັ້ງຢືນ ແລະ ຮັບຮອງ ການດຳເນີນວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
4. ຊີ້ນຳ, ຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ ກ່ຽວກັບວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຂອງເມືອງ, ເທດສະບານ;
5. ຄົ້ນຄວ້າ, ພິຈາລະນາ ແລະ ສະເໜີມາດຕະການ, ວິທີການແກ້ໄຂ ການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
6. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຕາມການມອບໝາຍຂອງຂັ້ນເທິງ;
7. ສະຫຼຸບ, ສັງລວມວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແລ້ວລາຍງານ ໃຫ້ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ, ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
8. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 57 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຫ້ອງການວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ເມືອງ, ເທດສະບານ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຫ້ອງການວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ເມືອງ, ເທດສະບານ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ, ລະບຽບກົດໝາຍ, ແຜນການ ກ່ຽວກັບວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ເຜີຍແຜ່ວຽກງານດັ່ງກ່າວ ໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ;
2. ຄົ້ນຄວ້າ, ສະເໜີ ຕໍ່ ພະແນກວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແຂວງ, ນະຄອນ ເພື່ອພິຈາລະນາ ອອກ ຫຼື ຖອນ ໃບອະນຸຍາດ, ຍັ້ງຢືນ ແລະ ຮັບຮອງ ການດຳເນີນວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ;
3. ຄົ້ນຄວ້າ, ພິຈາລະນາ ແລະ ສະເໜີມາດຕະການ, ວິທີການແກ້ໄຂ ການລະເມີດ ລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
4. ປະສານສົມທົບ ກັບຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ;

5. ສະຫຼຸບ, ສັງລວມ ວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແລ້ວລາຍງານ ໃຫ້ ພະແນກວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແຂວງ, ນະຄອນ ແລະ ອົງການປົກຄອງເມືອງ, ເທດສະບານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

6. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 58 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງພາກສ່ວນອື່ນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຂະແໜງການ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ປະຕິບັດວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຢູ່ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ໂດຍປະສານສົມທົບ ກັບຂະແໜງການວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ.

ໝວດທີ 2

ການກວດກາ

ມາດຕາ 59 ອົງການກວດກາ

ອົງການກວດກາ ວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ອົງການກວດກາພາຍໃນ ແມ່ນ ອົງການດຽວກັນກັບອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 54 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;

2. ອົງການກວດກາພາຍນອກ ແມ່ນ:

- ສະພາແຫ່ງຊາດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕິດຕາມກວດກາຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ;

- ອົງການກວດກາລັດຖະບານ ແລະ ຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການກວດກາລັດ;

- ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການກວດສອບ;

- ແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ປະຊາຊົນ ແລະ ສີ່ມວນຊົນ.

ການກວດກາພາຍນອກ ມີຈຸດປະສົງ ກວດກາການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ໂປ່ງໃສ, ຍຸຕິທຳ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ.

ມາດຕາ 60 ເນື້ອໃນການກວດກາ

ການກວດກາ ວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ມີເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນດຳເນີນງານ, ລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ;

2. ແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ, ຫົວຂໍ້ຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະ ພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີ;

3. ການປະຕິບັດວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ.

ນອກຈາກນີ້ ການກວດກາ ຍັງໃຫ້ປະຕິບັດຕາມເນື້ອໃນການກວດກາ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 61 ຮູບການ ການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ມີ ສາມຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາຢ່າງເປັນລະບົບປົກກະຕິ ຊຶ່ງແມ່ນການກວດກາ ທີ່ດຳເນີນໄປຕາມແຜນການຢ່າງເປັນປະຈຳ ແລະ ມີກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນ;

2. ການກວດກາ ໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ຊຶ່ງແມ່ນການກວດການອກແຜນການເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ຊຶ່ງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຮູ້ລ່ວງໜ້າ;

3. ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ຊຶ່ງແມ່ນການກວດກາແບບຮີບດ່ວນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຮູ້ລ່ວງໜ້າ.

ໃນການດຳເນີນການກວດກາວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ໃຫ້ປະຕິບັດຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ພາກທີ X

ວັນວິທະຍາສາດແຫ່ງຊາດ, ເຄື່ອງໝາຍ, ກາໝາຍ ແລະ ເຄື່ອງແບບ

ມາດຕາ 62 ວັນວິທະຍາສາດແຫ່ງຊາດ

ສປປ ລາວ ກຳນົດເອົາວັນທີ 12 ຕຸລາ ເປັນວັນວິທະຍາສາດແຫ່ງຊາດ.

ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບ ກັບ ອົງການຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ທຸກພາກສ່ວນໃນສັງຄົມ ເພື່ອສົ່ງເສີມ ແລະ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການດຳເນີນສະເຫຼີມສະຫຼອງ ວັນວິທະຍາສາດແຫ່ງຊາດ ໃນແຕ່ລະປີ ຢ່າງມີເນື້ອໃນ ແລະ ເປັນຂະບວນການກວ້າງຂວາງ.

ມາດຕາ 63 ເຄື່ອງໝາຍ, ກາໝາຍ ແລະ ເຄື່ອງແບບ

ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບກະຊວງອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຜູ້ກຳນົດ ເຄື່ອງໝາຍ, ກາໝາຍ ແລະ ເຄື່ອງແບບ ຂອງພະນັກງານ ຂະແໜງການວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ.

ພາກທີ XI

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 64 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນ ໃນການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ພັດທະນາ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນສູງ ທັງເປັນຕົວແບບ ເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດ ຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ, ດຳເນີນກິດຈະການ ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ປະກອບ ສ່ວນຢ່າງຕັ້ງໜ້າ ເຂົ້າໃນວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຈະໄດ້ຮັບ ການຍ້ອງຍໍ ຫຼື ນະໂຍບາຍອື່ນ ເຊັ່ນ ນາມມະຍົດ, ຕຳແໜ່ງ, ກຽດຕິຄຸນ, ລາງວັນ ວິທະຍາສາດ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 65 ການຮັບນາມມະຍົດ, ຕຳແໜ່ງ ແລະ ກຽດຕິຄຸນ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນ, ມີຜົນສຳເລັດ ໃນການຄົ້ນຄວ້າ ວິທະຍາສາດ ແລະ ພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ແລະ ຮັບຮອງ ຈາກສະພາບັນດິດ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີແຫ່ງຊາດ ຈະໄດ້ຮັບນາມມະຍົດ ແລະ ຕຳແໜ່ງ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນ ໃນການປະກອບສ່ວນ ທາງດ້ານ ສະຕິປັນຍາ, ທຶນ, ວັດຖຸ ເຂົ້າໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ກໍຈະໄດ້ ຮັບກຽດຕິຄຸນ.

ມາດຕາ 66 ລາງວັນວິທະຍາສາດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນ ໃນການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະ ພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີ ຈະໄດ້ຮັບລາງວັນວິທະຍາສາດ ຕາມຜົນ ງານຕົວຈິງ.

ລາງວັນວິທະຍາສາດ ມີ ສາມ ລະດັບ ດັ່ງນີ້:

1. ລາງວັນລະດັບຊາດ;
2. ລາງວັນລະດັບກະຊວງ;
3. ລາງວັນລະດັບທ້ອງຖິ່ນ.

ລາງວັນວິທະຍາສາດ ແຕ່ລະລະດັບ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ລັດ ຮັບຮູ້ ລາງວັນວິທະຍາສາດ ຂອງຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ທີ່ມອບໃຫ້ພົນລະ ເມືອງລາວ ໂດຍສອດຄ່ອງ ກັບ ກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 67 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ຂໍ້ທ້າມ ກໍຈະຖືກ ສຶກສາອົບຮົມ, ລົງວິໄນ, ປັບໃໝ, ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍ ຫຼື ລົງໂທດທາງອາຍາ ຕາມແຕ່ກໍລະນີ ເບົາ ຫຼື ໜັກ.

ພາກທີ XII
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 68 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 69 ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດພາຍຫຼັງ ເກົ້າສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນ ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດປະກາດໃຊ້ເປັນຕົ້ນໄປ.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ